

Pécsi Ítéltábla

Gf.III.40.036/2021/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 47. sorszám alatt

A per tárgya:

szerződés érvénytelensége jogkövetkezményeinek alkalmazása

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

17.G.40.005/2020/46. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 43.900 (negyvenháromezer-kilencszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a felperes és az alperes jogelődje, a alperes2 (a továbbiakban: alperes) között 2007. július 11. napján kölcsönszerződés jött létre egy Opel Combo típusú gépkocsi finanszírozására. A szerződés szerint a kölcsön devizaneme svájci frank, összege 149,44 Ft/CHF árfolyam mellett 2.478.115 forint, a kölcsön futamideje 120 hónap, a törlesztőrészek induló összege 29.998 forint, illetve 191,43 svájci frank azzal, hogy megfizetése a szerződéshez mellékelt törlesztési

ütemezés szerint forintban történik. A kölcsönszerződés 6. pontja a deviza fix finanszírozási csomag esetében alkalmazandó eltérő rendelkezéseket tartalmazza.

- [2] A szerződés 7.2. pontja rögzíti, hogy a kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdések tekintetében a kölcsönnyújtó Üzletszabályzatának általános része, az Általános Szerződési Feltételek személygépjármű vásárlási kölcsönhöz (a továbbiakban: ÁSZF) rendelkezései, továbbá az Adatvédelmi Ügyfélértékelő irányművek, amelyek a szerződés elválaszthatatlan mellékletét képezik, és a szerződés kizárólag az ott felsorolt mellékletekkel együttesen érvényes. A szerződés aláírásával a felperes, mint ügyfél kifejezetten elismerte, hogy a fenti okiratokat számára hiánytalanul átadták, azokat megismerte és az abban foglaltakat tudomásul vette. A szerződés mellékletként tünteti fel az Üzletszabályzat általános részét, az Általános Szerződési Feltételeket, a Törlesztési Ütemezést, az Átadás-átvételi jegyzőkönyvet és az Adatvédelmi Ügyfélértékelőt.
- [3] Az ÁSZF. 8.1. pontja rögzíti, hogy a kölcsönnyújtó a kölcsönszerződés alapján nyújtott kölcsön összegét – függetlenül annak a kölcsönszerződésben megállapított pénznemétől – az 5.1. pontban foglaltakkal összhangban a gépjárműről kiállított szállítói számla pénznemében, a számlán feltüntetett összegben folyósítja. Az ügyfél tudomásul veszi, hogy abban az esetben, ha a kölcsön pénzneme és a szállítói számla pénzneme eltér egymástól, a kölcsönszerződés aláírásától a kölcsönösszeg folyósításának időpontjáig bekövetkező árfolyamváltozás következtében a kölcsönösszegnek a kölcsönszerződésben meghatározott pénznemben kifejezett értéke alapján az ÁSZF-ben részletezett konverziós összefüggés szerint megváltozhat. Itt az ÁSZF az összefüggés bemutatására azt a képletet tartalmazza, amely alapján kiszámítható az aláírástól a folyósítás időtartamáig az árfolyamváltozásból eredő esetleges kölcsönösszeg-változás.
- [4] Az ÁFSZ 8.2. pontja szerint az ügyfél köteles a kölcsön összegét a kölcsönszerződésben – illetőleg a 8.1. pontban részletezettek szerint – meghatározott mértékű törlesztőrészekben visszafizetni a kölcsönnyújtó részére. A törlesztőrészlet a kölcsönszerződésben rögzített tőke- és kamatrészből tevődik össze. A kamat, illetőleg törlesztőrészlet megállapítására az ÁFSZ tartalmazza azt a képletet, ami alapján kiszámítható a nyújtott kölcsön összegének megfelelő törlesztőrészlet forint értéke, ha a törlesztőrészek a szerződésben devizában kerültek meghatározásra. Ebben a pontban rögzítésre került az is, hogy amennyiben a kölcsönszerződés az egyes törlesztőrészek összegét devizában állapítja meg, annak megfizetése a kölcsönszerződés ettől eltérő rendelkezésének hiányában forintban történik. Az árfolyamváltozás kockázatát az ügyfél köteles viselni.
- [5] Az ÁSZF 9. pontja a törlesztőrészlet összegének a referencia kamat (LIBOR) megváltozása miatti módosítását szabályozza.
- [6] A felek között megtörtént a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (DH2 törvény) szerinti elszámolás, mely felülvizsgálatnak minősül.
- [7] A kölcsönszerződés a felperes teljesítésével 2017. november 13. napján megszűnt, a felperes 5.410.503 forintot fizetett meg az alperesnek.
- [8] A felperes keresetében kérte a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását, a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítását, továbbá az alperes kötelezését 1.500.870 forint visszafizetésére. A kölcsönszerződés érvénytelenségét arra alapította, hogy az árfolyamkockázat teljes körű viselésére vonatkozó szerződési feltétel a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt tisztességtelen, amely a szerződés teljes érvénytelenségét eredményezi.

- [9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes teljes bizonyító erejű magánokiratban ismerte el az ÁSZF megismerését, átvételét, ezért az ÁSZF a szerződés részévé vált. Az abban foglaltak és az egyedi kölcsönszerződés megfelelő tájékoztatást nyújtottak a felperes részére az árfolyamkockázatról és viselésének következményéről, amit a szerződéskötéskor szóbeli felvilágosítással is tudomására hozott.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a felperes által az alperes jogelődjével, a alperes2 pénzintézettel 2007. október 4. napján kötött kölcsönszerződés érvénytelen. A kölcsönszerződést olyan tartalommal nyilvánította érvényessé, hogy kirovó pénznemmé a forint válik, az ügyleti kamat az irányadó forintkamat szerződéskötéskori értékének kamatfelárral növelt 12,59% mértékével egyenlő. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.385.448 forintot, ennek 2017. november 13. napjától a kifizetésig számított késedelmi kamatát, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [11] Az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési rendelkezések tisztességtelensége kapcsán az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes jogelődje eleget tett-e a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi IV. törvény) 205.§ (3) bekezdésében és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: 1996. évi XII. törvény) 203.§ (6) és (7) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének, az árfolyamkockázatról világos és érthető tájékoztatást nyújtott-e a felperes részére, miután ennek hiányában az árfolyamkockázatot a fogyasztó felperesre telepítő szerződési feltétel tisztességtelen. Rögzítette, hogy a perbeli esetben külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült, amely azonban önmagában nem eredményezte a kölcsönszerződés érvénytelenségét. Az elsőfokú bíróság az egyedi szerződés és az annak részét képező ÁSZF, illetve a szerződéskötéskor szóban kapott tájékoztatás alapján értékelte, hogy az észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára felismerhető volt-e az, hogy az árfolyamváltozás egy ténylegesen fennálló kockázat, amely teljes mértékben őt terheli, és amelynek bekövetkezése jelentős mértékben megnövelheti fizetési terheit.
- [12] Megállapította, hogy a kölcsönszerződés egyedi része, az ÁSZF 8.1. és 8.2. pontjai alapján, a feltárt tartalmú szóbeli tájékoztatás mellett a felperes azt valóban számításba vehette, hogy a kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, azonban annak konkrét lényegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt, hogy a kockázatviselésének nincs felső határa, az ÁSZF különböző rendelkezéseinek értelmezése és egybevetése alapján legfeljebb csak kikövetkeztethette. Úgy ítélte meg, hogy nem tekinthető az elvárt tájékoztatásnak az ÁSZF 8.1. és 8.2. pontja, mert az abban foglaltak nem adták az árfolyamkockázat lényegének, gazdasági következményeinek szöveges magyarázatát. Az ÁSZF 8.1. pontja kizárólag azt tartalmazza, hogy a gépjárműről kiállított szállítói számla pénznemében a számlán feltüntetett összegben folyósítja a kölcsönszerződés alapján nyújtott kölcsönösszeget a kölcsönnyújtó, az ügyfél pedig tudomásul veszi, hogy abban az esetben, ha a kölcsön pénzneme és a szállítói számla pénzneme eltér egymástól, a kölcsönszerződés aláírásától a kölcsönösszeg folyósításának időpontjáig bekövetkező árfolyamváltozás következtében a kölcsönösszegnek a svájci frank pénznemben megállapított értéke és a törlesztőrészek összege ismételten megállapításra kerül a folyósítást követően. Az ÁSZF 8.2. pontja azt rögzíti, hogy az ügyfél a kölcsön összegét a kölcsönszerződésben meghatározott mértékű törlesztőrészekben köteles visszafizetni, a törlesztőrészlet a kölcsönszerződésben rögzített tőke- és kamatrészből tevődik össze, a kamat, illetőleg a törlesztőrészlet megállapítására alkalmazott képlet meghatározása mellett. A törlesztőrészeket a kölcsönszerződésben meghatározott ütemezés szerint forintban kell megfizetni, a deviza forintra történő átváltása az esedékesség napját megelőző hónap 12. napjára a bank által jegyzett deviza I. eladási árfolyam alapján, a feltüntetett képlet szerint megállapított árfolyamon történik. Az ÁSZF 8.2. pontjának utolsó mondata rögzíti ugyan,

hogy az árfolyamváltozás kockázatát az ügyfél köteles viselni, az ÁSZF szabályozási megoldása azonban nem felel meg az átláthatóság követelményének, nem tekinthető világosnak és érthetőnek, ezért nem állapítható meg, hogy a fogyasztó felperes az árfolyamkockázat korlátlan viselésére az adott kockázat mibenlétének, és annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatásának ismeretében vállalt kötelezettséget. Az árfolyamkockázat fogyasztóra hárítása a szerződés elsődleges tárgyához tartozik, a főszoolgáltatás része, ezáltal tisztességtelensége az 1959. évi IV. törvény 209/A.§ (2) bekezdése alapján a teljes szerződés érvénytelenségéhez vezet.

- [13] Az érvénytelen szerződést az elsőfokú bíróság olyan módon nyilvánította érvényessé, hogy kirovó pénznemmé a forint vált, és az ügyleti kamatot az irányadó forintkamat szerződéskötéskori értékének (3 hónapos BUBOR: 7,39%) kamatfelárral (5,20%) növelt mértékben, évi 12,59%-ban határozta meg. Az érvényessé nyilvánított szerződés módosult tartalmának megfelelő elszámolás alapján kimutatott 1.385.448 forint felperesi túlfizetés és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a bíróság az 1959. évi IV. törvény 209.§-ának valamint a Kúria 2/2014. számú és 6/2013. számú Polgári jogegységi határozatainak megsértésével helytelen jogi következtetésre jutott, amikor a kölcsönszerződés részét képező ÁSZF és a szóban nyújtott tájékoztatás alapján az árfolyamkockázat korlátlan viselésére vonatkozó általános szerződési feltétel tisztességtelenségét, és emiatt a kölcsönszerződés teljes érvénytelenségét megállapította. Hangsúlyozta, hogy az ÁSZF 8.1. pontjában és 8.2. pontjában világos és érthető tájékoztatást adott az árfolyamkockázatról, annak a fogyasztót terhelő gazdasági hatásáról, arról, hogy az a törlesztő részleteket és a tőketartozást is megnövelheti. Az ÁSZF 8.2. pontjában nem csak az szerepel egyértelműen, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatokat az ügyfél viseli, de az ott leírt képletekből az is érthető kellett legyen a felperes számára, hogy a forintban kifejezett törlesztő részletek összege a devizában meghatározott törlesztőrészletek összege és a devizanemre irányadó árfolyam szorzataként kerül kiszámításra. A fellebbezésben felhívta a Kúriának a fogyasztói kölcsönszerződésben pénzügyi intézmény által alkalmazott általános szerződési feltételekről szóló 2/2012. (XII. 10.) PK véleményét, amely szerint a matematikai összefüggések leírására elengedhetetlen, ezért nem kifogásolható a bonyolult képletek használata. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság tanúl tanúvallomását helytelenül mérlegelte, mert azzal igazolt, hogy a képviseletében eljáró ügynök az árfolyamváltozás kockázatairól szóban is tájékoztatást adott a felperesnek. A szerződés és a részévé vált ÁSZF szövegéből, illetve az alperes képviseletében eljáró ügynök által adott szóbeli tájékoztatásból az átlagosan tájékozott, ésszerűen figyelmes fogyasztónak fel kellett ismernie azt, hogy az általa viselt árfolyamkockázat valós, az a kölcsönszerződés futamideje alatt bekövetkezhetsz, és korlátlanul őt terheli.
- [15] A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, az annak megfelelő elszámolást elfogadta.
- [16] A fellebbezés nem alapos.
- [17] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felek között deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, amelynek az ÁSZF a részévé vált.
- [18] Az 1996. évi CXII. törvény 203.§ (6) és (7) bekezdése értelmében az olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. A kockázatteltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletekre.

- [19] A Kúria a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalta, a perbelihez hasonló szerződéses rendelkezésen alapuló kikötés tisztességtelenségéről úgy foglalt állást, hogy nem világos, nem érthető a deviza alapú pénzügyi lízingszerződés általános szerződési feltételeinek a fogyasztó fizetési kötelezettségét szabályozó kikötése, ha az árfolyamkockázat viselése – az árfolyamkockázat mibenlétére, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatására, a kockázatviselése felső határára vonatkozó, a fogyasztó részére nyújtott kifejezett tájékoztatás hiányában - csak kikövetkeztethető az általános szerződési feltételek több, különböző helyen, nem áttekinthető szerkezetben szereplő rendelkezésének egybevetése és együttes értelmezése alapján (BH2020. 45.), illetve az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás nem felel meg a tisztességes tájékoztatással szembeni elvárásoknak, ha az kizárólag az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselését tartalmazza (BH2020. 151.). A döntésekben foglaltak a perbeli deviza alapú kölcsönszerződés vizsgálata során is irányadók.
- [20] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a tájékoztatás a 2/2014. Polgári jogegységi határozat értelmében – összhangban az Európai Unió Bírósága (EUB) ítéleteiből kitűnő iránymutatással – akkor megfelelő, ha abból az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára egyértelműen felismerhető, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nem csak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket.
- [21] A perbeli esetben a változás lehetősége és annak tényezői megjelennek ugyan a szerződésben és az ÁSZF-ben, a kockázat ténylegességét és jellegét azonban e szerződésrészletek nem határozzák meg. A fenti kikötések alapján a felperes a kölcsönszerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat konkrét lényegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt, hogy a kockázatviselésének nincs felső határa, több, különböző helyen mozaikszerűen szereplő szerződési feltétel együttes értelmezése és egybevetése alapján legfeljebb csak kikövetkeztetni tudta volna, ami a felhívott eseti döntésből kitűnő ítélkezési gyakorlat szerint nem minősülhet megfelelő tájékoztatásnak, nem tekinthető világosnak és egyértelműnek.
- [22] Az egyedi kölcsönszerződés annak deviza alapúságával kapcsolatban rögzíti, hogy a devizanem CHF és tartalmazza azokat a képleteket, amelyek alapján deviza fix finanszírozási csomag esetében a törlesztőrészlet forintban meghatározott összege, devizaösszege és az árfolyamkülönbözet meghatározásra kerül. Rögzíti azt is, hogy az árfolyamkülönbözet a törlesztőrészletben kerül elszámolásra, aminek folytán a kölcsönnyújtó a törlesztőrészletek számát, a kölcsön végső lejáratát és a forintban meghatározott törlesztőrészletet egyoldalúan módosíthatja. Az ÁSZF 8.2. pontja tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy az árfolyamváltozás elszámolását is magában foglaló törlesztőrészlet forint értékének meghatározását szabályozza és külön rögzíti, hogy az árfolyamváltozás kockázatát az ügyfél köteles viselni. Ebből a szövegből az árfolyamkockázat léte kitűnik, de a kikötés világos és érthető feltételkénti minősítésére ez sem nyújt kellő alapot. Az árfolyamkockázatnak a felperes fizetési kötelezettségeire gyakorolt hatására ugyanis nem tartalmaz tájékoztatást, szöveges magyarázatot, ezért ebből az árfolyamváltozás pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt jelentős következményeit az átlagos fogyasztónak nem kellett felismernie, és enélkül nem hozhatott tájékozott, megalapozott döntést a szerződés megkötéséről (EUB C-227/18).
- [23] A Kúria a fellebbezésben felhívott, a fogyasztói kölcsönszerződésben pénzügyi intézmény által alkalmazott általános szerződési feltételekről szóló 2/2012. (XII. 10.) PK véleménye indokolásában is rögzítette, hogy a szerződési feltétel egyértelmű és érthető

megfogalmazásának követelménye magában foglalja az áttekinthető, követhető, nem szükségtelenül bonyolult szerkezeti kialakítást, és elvárás az is, hogy a kikötés (és ennek megfelelően az arról szóló tájékoztatás is) az ügylet sajátosságai által indokolt szakmaiságon kívül az átlagos fogyasztó számára közérthető stílusban és olvasható formátumban kerüljön megszövegezésre. Az ÁSZF-ben az árfolyamkockázat törlesztőrészletek összegére gyakorolt hatását az alperes a következő képlettel határozta meg:

- [24] $P_{k\text{huf}} = a_k \times P_k$, ahol az „ a_k ” árfolyamot az alábbi képlet szerint kell meghatározni:

$$\text{Árfolyam(Fwd)} = \text{Árfolyam}(1) + \text{Árfolyam}(1) \times \frac{\frac{\text{napok} \times (\text{BUBOR}(1\text{hó}) - \text{irányadó kamatláb}(1\text{hó}) - 0,08)}{360}}{1 + \frac{\text{napok} \times (\text{irányadó kamatláb}(1\text{hó}) - 0,08)}{360}}$$

- [25] Az ügylet sajátosságai által indokolt szakmaiság által megkövetelt képletekben rejlő, az átlagos fogyasztó számára nem értelmezhető közgazdasági és matematikai összefüggést az alperes közérthető stílusban nem magyarázta meg. Így jogi érvelésével szemben annak rögzítéséből, hogy az árfolyamváltozás kockázatát az ügyfél köteles viselni, még az ÁSZF 8.2. pontjában szereplő fenti matematikai képletekkel együtt értelmezve sem derülhetett ki egyértelműen az átlagos fogyasztónak, hogy a futamidő végéig a svájci frank forinthez viszonyított mindenkor árfolyama figyelembevételével számított törlesztőrészletet kell fizetnie, hogy az árfolyamváltozás előre nem kiszámíthatóan bármikor, így a hitel futamideje alatt is reálisan bekövetkezhet, és a forinthelekhez képest rá nézve fokozott kockázattal jár, mert ennek következtében a fizetési kötelezettségei bármilyen mértékben, korlátlanul, akár a többszörösére is emelkedhetnek. A kölcsönszerződésben és az ÁFSZ-ben foglaltak még a számítási képletekkel együtt sem minősülnek elégséges tájékoztatásnak ahhoz, hogy a szerződést kötő fogyasztó pénzügyi ismeretek és az aktuális árfolyamokra, kamatlábakra vonatkozó információk hiányában fel tudja mérni azt, hogy milyen hatása van az árfolyamkockázatnak az általa teljesítendő törlesztőrészletek összegére, és arra, hogy pusztán az árfolyam változása okán a tőketartozása is emelkedik. A Kúria 6/2013. és 2/2014. számú Polgári jogegységi határozata, az EUB C-26/13, C-186/16. és C-51/17. számú ítéletei alapján ezért a feltétel világosnak és érthetőnek nem volt értékelhető.

- [26] Nem megalapozott az a fellebbezési hivatkozás sem, miszerint a szerződés megkötésénél közreműködő tanú tanúvallomásával igazolta, hogy a szerződéskötést megelőzően a szerződésben és az ÁFSZ-ben rögzítetten felül megfelelő szóbeli tájékoztatást is nyújtottak a felperes részére a kölcsönszerződés árfolyamkockázatáról. A tanú csak általánosságban tudott nyilatkozni arról, hogy érdekelt értékesítő - akinek mindez a feladatkörébe tartozott - milyen tartalmú tájékoztatást adhatott az ügyfelek részére. érdekelt a felperesre nem emlékezett, tanúvallomásában azonban határozottan nyilatkozott arról, hogy az alperes által nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos tájékoztatást egyetlen ügyfélnek, így értelemszerűen a felperesnek sem adott. A felperes személyes előadásából és az őt kísérő házastársa tanúvallomásából is az volt megállapítható, hogy a felperes megértette ugyan, hogy a svájci frank változásához képest a fizetendő törlesztőrészlet minimálisan változhat, de a kölcsönszerződés valós kockázatait a kapott tájékoztatásból nem tudta felmérni.

- [27] Az árfolyamkockázat valós tartalmáról tehát az alperes nem adott a felperes számára világos és érthető tájékoztatást, ezért a szerződésnek az árfolyamkockázatot teljes mértékben a

felperesre telepítő kikötése az 1959. évi IV. törvény 209.§ (1) bekezdése alapján tisztességtelen, és 209/A.§ (2) bekezdése alapján semmis szerződési kikötés. A főszolgáltatást megállapító szerződési feltételnek minősülő szerződéses rendelkezés semmissége pedig az 1959. évi IV. törvény 239.§ (2) bekezdése alapján a szerződés egészének érvénytelenségét vonja maga után.

- [28] Az alperes fellebbezése a kereset teljes elutasítására irányult, de jogi érvelése kizárólag az elsőfokú ítélet kölcsönszerződés érvénytelenségét megállapító részére terjedt ki. A másodfokú bíróság ezért az érvénytelenségi ok kiküszöbölésének, tehát az elsőfokú bíróság által alkalmazott érvényessé nyilvánításnak, és az érvényessé nyilvánított szerződés alapján történt elszámolásnak a jogszerűségét nem vizsgálta.
- [29] A másodfokú bíróság az így kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi III. törvény) 253.§ (2) bekezdése alapján – fellebbezett részében – helybenhagyta.
- [30] Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért az 1952. évi III. törvény 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét megfizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2022. február 10.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró